

XV

IN M. ANTONIVM ET CLEOPATRAM

Asclepiadeo-Glyconicus

Pāstor cum traheret per freta nāvibus
Īdaeīs Helenēn perfidus hospitam,
Ingrātō celerēs obruit ōtiō
Ventōs, ut caneret fera

Nēreus fāta : ‘Malā dūcis avī domum,
Quam multō repetet Graecia mīlite
Coniūrāta tuās rumpere nuptiās,
Et rēgnum Priamī vetus.

Ēheu, quantus equīs, quantus adest virīs
Sūdor ! Quanta movēs fūnera Dardanae
Gentī ! Iam galeam Pallas et aegida
Currūsque et rabiem parat.

Nēquīquam, Veneris praesidiō ferōx,
Pectēs caesariem, grātaque fēminīs
Inbellī citharā carmina dīvidēs :
Nēquīquam thalamō gravēs

Hastās, et calamī spīcula Cnōsiī
Vītābis, strepitumque, et celerem sequī
Āiācem. Tamen, heu ! sērus, adulterōs
Crīnēs pulvere collinēs.

Nōn Lāertiadēn, exitium tuae
Gentī, nōn Pylum Nestora respicis ?
Vrgent impavidī tē Salamīnius
Teucer, tē Sthenelus sciēs

Pūgnae, sīve opus est imperitāre equīs,
Nōn aurīga piger. Mērionēn quoque
Nōscēs. Ecce, furit tē reperīre atrōx
Tūdīdēs, melior patre :

Quem tū, cervus utī vallis in alterā
Vīsum parte lupum, grāminis immemor,
Sublīmī fugiēs mollis anhēlitū ;
Nōn hoc pollicitus tuae.

Īrācunda diem prōferet Īliō
Mātrōnīsque Phrygum classis Achilleī :
Post certās hiemēs ūret Achāicus
Īgnis Īliacās domōs.’